

8. nedjelja kroz godinu (godina A)

8. NEDJELJA KROZ GODINU

Prvo čitanje Iz 49,14-15

Tebe ja zaboraviti neću!

Čitanje Knjige proroka Izaije

Sion reče: »Gospodin me ostavi, Gospod me zaboravi. «

Može li žena zaboravit svoje dojenče, ne imat sućuti za čedo utrobe svoje?

Pa kad bi koja i zaboravila, tebe ja zaboraviti neću.

Riječ Gospodnja.

Otpjevni psalam Ps 62,2-3.6-9ab

Pripjev: Samo je u Bogu mir, dušo moja!

Samo je u Bogu mir, dušo moja,
samo je u njemu spasenje.

Samo on je moja hrid i spasenje,
utvrda moja: neću se pokolebati.

Samo je u Bogu mir, dušo moja,
samo je u njemu nada moja.

Samo on je moja hrid i spasenje,
utvrda moja: neću se pokolebati.

U Boga je spasenje moje i slava;
Bog mi je hridina silna, utočište.
U nj se, narode, uzdaj u svako doba;
pred njim srca izlijevajte!

Drugo čitanje 1Kor 4,1-5

Gospodin će razotkriti nakane srdaca.

Čitanje Prve poslanice svetoga Pavla apostola Korinćanima

Braćo! Neka nas svatko smatra službenicima Kristovim i upraviteljima otajstava Božjih. A od upravitelja iziskuje se napokon da budu vjerni. Meni pak nije nimalo do toga da me sudite vi ili bilo koji ljudski sud; a ni ja sam sebe ne sudim. Doista, ničega sebi nisam svjestan, no time nisam opravdan: moj je sudac Gospodin. Zato ne sudite ništa prije vremena dok ne dođe Gospodin koji će iznijeti na vidjelo što je sakriveno u tami i razotkriti nakane srdaca. I tada će svatko primiti pohvalu od Boga.

Riječ Gospodnja.

Evandjelje Mt 6,24-34

Ne budite zabrinuti za sutra.

Čitanje svetog Evandelja po Mateju

»Nitko ne može služiti dvojici gospodara. Ili će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti; ili će uz jednoga prijanjati, a drugoga prezirati. Ne

možete služiti Bogu i bogatstvu.

Zato vam kažem: Ne budite zabrinuti za život svoj: što ćete jesti, što ćete piti; ni za tijelo svoje: u što ćete se obući. Zar život nije vredniji od jela i tijelo od odijela?

Pogledajte ptice nebeske! Ne siju, ne žanju niti sabiru u žitnice, pa ipak ih hrani vaš nebeski Otac. Zar niste vi vredniji od njih? A tko od vas zabrinutošću može svome stasu dodati jedan lakat? I za odijelo što ste zabrinuti? Promotrite poljske ljiljane, kako rastu! Ne muče se niti predu. A kažem vam: ni Salomon se u svoj svojoj slavi ne zaodjenu kao jedan od njih. Pa ako travu poljsku, koja danas jest a sutra se u peć baca, Bog tako odijeva, neće li još više vas, malovjerni?

Nemojte dakle zabrinuto govoriti: 'Što ćemo jesti?' ili: 'Što ćemo piti?' ili: 'U što ćemo se obući?' Ta sve to pogani ištu. Zna Otac vaš nebeski da vam je sve to potrebno. Tražite stoga najprije Kraljevstvo i pravednost njegovu, a sve će vam se ostalo dodati. Ne budite dakle zabrinuti za sutra. Sutra će se samo brinuti za se. Dosta je svakom danu zla njegova.«

Riječ Gospodnja.

Molitva vjernika

Braćo i sestre, Bog Otac je izvor života i gospodar našega životnoga hoda.

U odanoj vjeri, obnovi svoje predanje njemu i molimo zajedno:

Čuvaj nas u vjernosti, Gospodine.

1. Za tvoju svetu Crkvu: vodi je svojim Duhom da uvijek bude

zauzeta

u izgradnji tvoga kraljevstva među ljudima, svjedočeći svoju blizinu

prema svim potrebitima i nemoćnima, molimo te.

2. Za pastire Crkve: obdari ih puninom svoje mudrosti da snagom proročke riječi

i primjerom života budu predvodnici tvoga naroda na putu spasenja, molimo te.

3. Za našu domovinu: ne dopusti da oskudica i životne poteškoće uguše u nama radost vjere; daruj nam mudrost koja pravo

bogatstvo prepoznaje

u odanosti tebi i pravednosti života, molimo te.

4. Za radost zajedništva u našim obiteljima:

potakni sve roditelje na radosnu otvorenost daru života

i obnovi im roditeljsku odgovornost za rast djece u vjeri, molimo te.

5. Za nas koji po okupljenosti oko Krista tvorimo zajednicu tvojih vjernika:

pomozi nam otkriti bogatstvo dara vjere kako bismo,

unatoč svim izazovima svijeta, ostali trajno vjerni putu evanđelja, molimo te.

Gospodine, darivatelju i gospodaru života,

tvojoj dobroti izručujemo svoje molitve i povjeravamo ti svoje životne brige i teškoće.

Ti nas pouči da znamo što je naša istinska životna briga i oko čega je potrebno najviše se zauzimati,

kako bismo uvijek bili tvoji odani sinovi i kćeri. Po Kristu

Gospodinu našem.

Razmatranje

Jedna izreka kaže: „Kad Boga staviš na prvo mjesto, sve ostalo će se staviti na svoje“. Današnja starozavjetna čitanja upravo o tome govore, o toj dubokoj vezanosti Boga i duše. Božja vjernost svijetli kao svjetionik na pučini: „Tebe ja zaboraviti neću!“ Bog je za ljudsku dušu kao sigurna luka u koju uplovljava brod ostavljajući za sobom nepreglednu pučinu, nemir i opasnost. Bog je “utvrda duše, hrid i spasenje, slava i utočište”. Tko ima Boga, ima sve. „Samo je u Bogu mir, dušo moja“, pjeva psalmist. „Nemirno je srce naše dok se ne smiri u tebi, Bože moj!“, svjedoči sveti Augustin.

Najveća mora ljudi našeg vremena je nemir, nervoza. I obično se uzrok za to traži u užurbanom načinu života. No, nije li užurbani način života prije posljedica nego uzrok? Nije li takav život zapravo bijeg od besmisla? Psihoterapeut Viktor Frankl vidi korijen današnje masovne neuroze u gubitku smisla za život. Moderni je čovjek ispao iz poretka Božjeg svijeta. F. M. Dostojevski veli da „pčela zna pravilo svoga pčelinjaka, mrav pravilo svoga mravinjaka, jedino čovjek ne zna svoje pravilo, tj. da se pokloni pred Neizmjernim“. Zato se klanja idolima. Idoli nisu samo poganski kumiri, kipovi kojima su se klanjali. Idoli su ono što je stajalo iza njih, čemu se i danas ljudi klanjaju, iako nema više personificiranih kipova što su predstavljali te stvarnosti: novac, moć, sreća, vlast itd. To su božanstva koja traže žrtve, a za uzvrat donose lažnu sreću i propast duše. Zato su oni koji im se poklone nemirni, izgubljeni, rastrzani, na rubu snaga. Ne smije tako biti s kršćanima.

U evanđelju nas Isus upozorava: „Nitko ne može služiti dvojici gospodara. Ili će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti; ili će za jednoga prijanjati, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu.“ Nalaže nama, svojim učenicima, da najprije tražimo

«Kraljevstvo i pravednost njegovu, a da će nam se «sve ostalo dodati». Da bi nam otvorio oči za istinu koju «gledamo, a ne vidimo», stavlja pred nas slike prirode koja ne brine o sebi – ptice nebeske, ljiljani u polju, trava, ali nadmašuje čovjekovu kreaciju jer iza nje stoji Tvorac. Sva je ova ljepota svjedočanstvo neizmjernog Duha koji se brine o onom što je stvorio. Pa kad se brine o onom što služi čovjeku, koliko je veća njegova briga za čovjeka koga je stvorio na svoju sliku i priliku?!

Naše je da služimo Bogu, a On će se pobrinuti za sve drugo. Iskustvo je to svih koji su u životu poslušali Isusov nalog da najprije valja tražiti Kraljevstvo i pravednost Njegovu. U to su se uvjerali mnogi koji su prema takvom stavu bili skeptični. Spoznali su istinitost Božjeg obećanja vjernosti: «Neću te zaboraviti!» Tako je svjedočio jedan čovjek, prognanik iz Bosne, koji je morao napustiti sve svoje i s vrećicom u ruci otići u nepoznato. Veli, kad je prije rata slušao ove Isusove riječi iz usta svećenika, pomislio je: «Samo ti pričaj, ali ako se ja ne pobrinem za sebe, nitko drugi neće.» A kad je sve izgubio, našao je ponovno sve što mu je bilo neophodno za život: krov nad glavom, odjeću, hranu.

Ispravno stoga zaključuje Marulić: «Nitko nije služio Bogu i bio prevaren, nitko svijetu a da se zbog toga nije požalio. Um koji je zaokupljen razmišljanjem o nebeskim stvarima, ne mogu zanimati zemaljske naslade.»

Takav um nije zaokupljen ni sobom, ni ljudskim sudom, bilo da prosuđuje ili da ga prosuđuju, jer zna da nije sudac ljudima niti su ljudi njemu, zna da mu je sudac Gospodin. Nije opterećen brigom za budućnost jer zna da je Bog gospodar budućnosti. Živi u miru i brine se jedino da bude vjeran službenik svoga Gospodara. Budimo i mi takvi službenici. Amen.